

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o dodatku solidarnościowym przyznawanym
w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom
COVID-19.**

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Panią Annę Surówkę-Pasek – Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Pana Pawła Muchę – Zastępcę Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Z wyrazami szacunku

(-) Andrzej Duda

USTAWA

z dnia ..... 2020 r.

o dodatku solidarnościowym przyznawanym w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa, wysokość, tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania dodatku solidarnościowego.

2. Celem dodatku solidarnościowego jest przeciwdziałanie negatywnym skutkom COVID-19 w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695 i 875), poprzez wsparcie finansowe osób, które straciły źródło przychodu ze względu na sytuację gospodarczą spowodowaną kryzysem wywołanym COVID-19.

Art. 2. Dodatek solidarnościowy przysługuje osobom mającym miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnionymi do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278).

Art. 3. 1. Dodatek solidarnościowy przysługuje osobie, która w 2020 r. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy na podstawie ustawy z dnia

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695 i 875) przez łączny okres co najmniej 90 dni oraz:

- 1) z którą po dniu 31 marca 2020 r. pracodawca rozwiązał umowę o pracę za wypowiedzeniem lub
- 2) której umowa po dniu 31 marca 2020 r. uległa rozwiązaniu z upływem czasu, na który była zawarta

– zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

2. Dodatek solidarnościowy przysługuje osobie uprawnionej, która nie podlega ubezpieczeniom społecznym na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ubezpieczeniu społecznemu rolników na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782) lub obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.²⁾).

3. Warunku niepodlegania ubezpieczeniom społecznym lub obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się do bezrobotnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

4. Warunku niepodlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego nie stosuje się do osób, które zostały zgłoszone do tego ubezpieczenia jako członkowie rodziny na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

5. Warunki, o których mowa w ust. 2 i art. 2, osoba uprawniona powinna spełniać przez okres pobierania dodatku solidarnościowego, począwszy od dnia nabycia prawa do tego dodatku.

6. W przypadku zbiegu za dany okres prawa do więcej niż jednego dodatku solidarnościowego, przysługuje tylko jeden dodatek solidarnościowy.

7. W przypadku nabycia prawa do dodatku solidarnościowego, prawo do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z mocy prawa ulega zawieszeniu na okres od dnia nabycia prawa do dodatku solidarnościowego do dnia jego utraty. Za okres zawieszenia prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium świadczenia te nie są wypłacane.

---

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 695.

8. Nabycie prawa do dodatku solidarnościowego nie stanowi przeszkody do nabycia oraz posiadania statusu bezrobotnego.

9. Okresu pobierania dodatku solidarnościowego nie wlicza się do okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

10. Okres pobierania dodatku solidarnościowego wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych. Okresów pobierania dodatku solidarnościowego nie wlicza się jednak do:

- 1) okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego;
- 2) stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.

Art. 4. 1. Dodatek solidarnościowy przysługuje osobie uprawnionej w wysokości 1400 zł za miesiąc kalendarzowy.

2. Dodatek solidarnościowy przysługuje za okres nie dłuższy niż od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., przy czym nie wcześniej niż za miesiąc kalendarzowy, w którym został złożony wniosek o ustalenie prawa do dodatku solidarnościowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

3. W przypadku pobrania zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w miesiącu złożenia wniosku o dodatek solidarnościowy, dodatek wypłacany jest za ten miesiąc w kwocie, o której mowa w ust. 1, pomniejszonej o wypłaconą kwotę tego zasiłku lub stypendium.

4. Zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium, wypłacone za okres, za który został wypłacony dodatek solidarnościowy, z wyjątkiem ust. 3, stanowi nienależnie pobrane świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 76 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

5. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres przysługiwania dodatku solidarnościowego niż wskazany w ust. 2, biorąc pod uwagę sytuację na rynku pracy oraz możliwość znalezienia nowego zatrudnienia przez osoby, które utraciły zatrudnienie w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19.

Art. 5. 1. Ustalenie prawa do dodatku solidarnościowego następuje na wniosek osoby uprawnionej, złożony do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie później niż do dnia 31 sierpnia 2020 r. Wnioski złożone po dniu 31 sierpnia 2020 r. pozostawia się bez rozpatrzenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby uprawnionej:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) numer PESEL, a w przypadku jego braku – rodzaj, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 2) dane pracodawcy, u którego osoba uprawniona była zatrudniona:
  - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
  - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numery PESEL i REGON;
- 3) oświadczenie osoby uprawnionej, o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 2 i art. 3 ust. 1–4;
- 4) oświadczenie osoby uprawnionej o kwocie wypłaconego zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za miesiąc, w którym składany jest wniosek;
- 5) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;
- 6) inne informacje niezbędne dla ustalenia prawa do dodatku solidarnościowego;
- 7) podpis osoby uprawnionej.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, osoba uprawniona składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniach jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, osoba uprawniona składa za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

Art. 6. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca dodatek solidarnościowy w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.

2. Wypłata dodatku solidarnościowego następuje w terminach miesięcznych, w formie bezgotówkowej na wskazany rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju lub wydany w kraju instrument płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794).

3. Z dodatku solidarnościowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

Art. 7. 1. Informację o przyznaniu prawa do dodatku solidarnościowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia na profilu informacyjnym osoby uprawnionej, utworzonym w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Ocena spełnienia warunków, o których mowa w art. 2 i art. 3 ust. 1–4, oraz nabycie prawa do dodatku solidarnościowego następuje na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

3. Odmowa przyznania prawa do dodatku solidarnościowego następuje w drodze decyzji.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, wydawana jest przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w formie dokumentu elektronicznego, zawierającego w szczególności nadruk imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jej wydania, poprzez udostępnienie jej na profilu informacyjnym osoby uprawnionej.

5. Od decyzji o odmowie przyznania prawa do dodatku solidarnościowego, o której mowa w ust. 3, wnioskodawcy przysługuje prawo odwołania do właściwego sądu w terminie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.³⁾) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5–7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

6. Osoba uprawniona, posiadająca status bezrobotnego, informuje niezwłocznie właściwy powiatowy urząd pracy o przyznaniu dodatku solidarnościowego.

7. Osoba uprawniona informuje niezwłocznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych o okolicznościach uzasadniających utratę prawa do dodatku solidarnościowego.

---

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288, 462 i 875.

8. Osoby, których stypendia, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z mocy prawa uległy zawieszeniu w związku z przyznaniem prawa do dodatku solidarnościowego, zachowują prawo do świadczeń przewidzianych w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205).

Art. 8. 1. Z tytułu pobierania dodatku solidarnościowego osoba uprawniona podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu, o którym mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

2. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie zdrowotne stanowi wypłacona kwota dodatku solidarnościowego.

3. Płatnikiem składek na ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest w szczególności do dokonywania zgłoszeń do ubezpieczeń, o których mowa w ust. 1, zgłoszeń wyrejestrowania z tych ubezpieczeń, a także rozliczania i opłacania składek na te ubezpieczenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

5. Ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu osoba uprawniona podlega od dnia nabycia prawa do dodatku solidarnościowego do dnia utraty prawa do niego, przez okres pobierania dodatku solidarnościowego.

6. Składki, o których mowa w ust. 2, finansuje w całości budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

7. W okresie pobierania dodatku solidarnościowego osobie pobierającej ten dodatek i członkom jej rodziny przysługuje prawo do świadczeń określonych w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Prawo do świadczeń potwierdza się informacją, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 9. 1. Dodatek solidarnościowy oraz koszty obsługi wypłaty tego dodatku są finansowane ze środków Funduszu Pracy, zasilanego z Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych lub w formie dotacji z budżetu państwa.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 1% kwoty przeznaczonej na wypłatę dodatku solidarnościowego.

3. Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje w roku 2020 na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na wypłatę dodatku solidarnościowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego dodatku.

4. W celu zapewnienia finansowania zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw pracy, po zasileniu, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmian w planie finansowym Funduszu Pracy polegających na zwiększeniu przychodów Funduszu i odpowiednim zwiększeniu kosztów Funduszu.

Art. 10. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest uprawniony do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania, ustaniania prawa do dodatku solidarnościowego i wypłacania tego dodatku.

Art. 11. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją zadań związanych z ustalaniem prawa lub wypłatą dodatku solidarnościowego nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 12. 1. Do dodatku solidarnościowego stosuje się odpowiednio:

- 1) art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych;
- 2) art. 13 ust. 1 pkt 4 oraz art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870).

2. Nienależnie pobrany dodatek solidarnościowy podlega potrąceniu z innych świadczeń wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na zasadach określonych w art. 139 ust. 1 pkt 2b, ust. 2 i ust. 3, art. 140 ust. 4 pkt 1, ust. 6 pkt 2, ust. 7 i ust. 8, art. 141 ust. 1 pkt 3 oraz art. 143 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, 252 i 568).

3. W przypadku uznania dodatku solidarnościowego za świadczenie nienależnie pobrane, bezrobotnemu, którego prawo do zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, uległo zawieszeniu w związku z przyznaniem prawa do dodatku solidarnościowego, za okres pobrania dodatku solidarnościowego przysługuje prawo do zasiłku dla bezrobotnych lub

stypendium na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 13. 1. Dodatek solidarnościowy jest dochodem w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111).

2. Utrata dodatku solidarnościowego stanowi utratę dochodu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych i jest uwzględniana przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2021 r.

3. Uzyskanie dodatku solidarnościowego stanowi uzyskanie dochodu w rozumieniu ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych na okresy zasiłkowe od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2021 r.

4. Utrata dodatku solidarnościowego stanowi utratę dochodu w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 808 i 875) i jest uwzględniana przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2021 r.

5. Uzyskanie dodatku solidarnościowego stanowi uzyskanie dochodu w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów i jest uwzględniane przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okresy świadczeniowe od dnia 1 października 2019 r. do dnia 30 września 2021 r.

Art. 14. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁴⁾) po art. 52v dodaje się art. 52w w brzmieniu:

„Art. 52w. Zwalnia się od podatku dochodowego kwoty dodatku solidarnościowego, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2020 r. o dodatku solidarnościowym przyznawanym w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 (Dz. U. poz. ...).”.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 179, 183, 284, 288, 568, 695 i 875.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 71 w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) zatrudnienia z wynagrodzeniem poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie w przypadku osób, którym na podstawie art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695 i 875) obniżono wymiar czasu pracy skutkujący obniżeniem wysokości wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę, jeżeli przed wskazanym obniżeniem wymiaru czasu pracy osiągały miesięcznie wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę.”;
- 2) w art. 72 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wysokość zasiłku wynosi:
  - 1) 1200 zł miesięcznie w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku;
  - 2) 942,30 zł miesięcznie w okresie kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku.”.

Art. 16. 1. Zasiłki, stypendia i dodatki aktywizacyjne, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przyznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przysługują od dnia 1 września 2020 r. w wysokości wynikającej z art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Osoby, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie nieprzysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 75 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 15, nabywają po upływie tego okresu prawo do zasiłku w wysokości określonej w art. 72 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 15 pkt 2 i art. 16, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2020 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o dodatku solidarnościowym przyznawanym w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 stanowi realizację zapowiedzi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy dotyczącej konieczności wprowadzenia, w związku z epidemią spowodowaną rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, dodatku solidarnościowego oraz podwyższenia kwoty zasiłku dla bezrobotnych.

W dniu 1 maja 2020 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda zaproponował wprowadzenie dodatkowej formuły wsparcia dla każdego, kto stracił pracę w wyniku kryzysu spowodowanego wirusem SARS-CoV-2. Formuła ta obowiązywałaby przez okres trzech miesięcy i stanowiła zabezpieczenie finansowe ww. osób w okresie poszukiwania nowej pracy. Deklaracja dotycząca wprowadzenia dodatku solidarnościowego została ujęta również w umowie programowej, zawartej w dniu 5 maja 2020 r. przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”.

Jednocześnie podczas wystąpienia w dniu 1 maja 2020 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda podkreślił potrzebę podwyższenia kwoty zasiłku dla bezrobotnych, uzasadniając konieczność zmian w tym zakresie wzrostem liczby osób tracących pracę na skutek epidemii COVID-19 oraz zmniejszeniem ilości nowych ofert na rynku pracy.

Mając na względzie powyższe, projektowana ustawa ma na celu wsparcie finansowe osób, które straciły źródło przychodu ze względu na sytuację gospodarczą spowodowaną kryzysem wywołanym epidemią COVID-19.

Projektowana regulacja określa warunki nabywania prawa, wysokość, tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania dodatku solidarnościowego. Celem dodatku solidarnościowego jest przeciwdziałanie negatywnym skutkom COVID-19 w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568, 695 i 875). Dodatek solidarnościowy będzie świadczeniem przyznawanym maksymalnie na 3 miesiące, w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia 2020 r., a jego wysokość wynosić będzie 1400 zł miesięcznie. Dodatek przysługiwał będzie osobom, które były zatrudnione na podstawie umowy o pracę, i z którymi umowa o pracę została, po dniu 31 marca 2020 r., rozwiązana albo

uległa rozwiązaniu z upływem czasu, na który była zawarta. Warunkiem uzyskania prawa do dodatku solidarnościowego jest posiadanie okresu podlegania w 2020 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy przez co najmniej 90 dni. Dodatek przysługiwał będzie osobom mającym miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnionymi do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.).

Dodatek nie będzie przysługiwał osobom podlegającym ubezpieczeniom społecznym lub obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego, w tym osobom mającym prawo do emerytury lub renty, rolnikom. Warunku niepodlegania ubezpieczeniom społecznym i obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego nie będzie stosować się do osób bezrobotnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a warunku niepodlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego – do osób, które zostały zgłoszone do tego ubezpieczenia jako członkowie rodziny na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Prawo do dodatku solidarnościowego przysługiwać będzie tylko z jednego tytułu.

Dodatek solidarnościowy przysługiwał będzie za okres nie dłuższy niż od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r., przy czym nie wcześniej niż za miesiąc kalendarzowy, w którym został złożony wniosek o ustalenie prawa do dodatku solidarnościowego. Złożenie wniosku o dodatek w lipcu oznaczała zatem, że dodatek przysługiwał będzie za 2 miesiące, a złożenie wniosku w sierpniu – że dodatek przysługiwał będzie za 1 miesiąc.

W okresie pobierania dodatku solidarnościowego osobom uprawnionym do tego dodatku nie będą wypłacane zasiłki dla bezrobotnych oraz stypendia przyznane na mocy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z tym, że jeśli osobie bezrobotnej zostanie wypłacony zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium, o których mowa w ww. ustawie, wówczas dodatek solidarnościowy wypłacany będzie w wysokości

różnicy pomiędzy wypłaconym dodatkiem solidarnościowym a zasiłkiem lub stypendium wypłaconym przez urząd pracy. Okres pobierania dodatku solidarnościowego nie będzie wliczany do okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz stypendium, o których mowa ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. nie będzie skracał okresu pobierania zasiłku bądź stypendium. Okres pobierania dodatku solidarnościowego będzie natomiast wliczany do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych, z wyjątkiem okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego, oraz stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.

Zgodnie z projektem ustawy, Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania skutkom rozprzestrzeniania się COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy niż 3-miesięczny okres przysługiwania świadczenia solidarnościowego, biorąc pod uwagę sytuację na rynku pracy oraz możliwość znalezienia nowego zatrudnienia przez osoby, które utraciły zatrudnienie w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19.

Wniosek o dodatek solidarnościowy zawierać będzie podstawowe dane osoby uprawnionej, dane pracodawcy, z którym była zawarta umowa o pracę, oświadczenie osoby uprawnionej o spełnieniu warunków, o których mowa w projektowanej regulacji, wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego oraz podpis osoby uprawnionej. W przypadku wypłaty zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium wypłaconego przez urząd pracy, osoba uprawniona w oświadczeniu będzie zobligowana podać ich wysokość. Oświadczenia składane będą pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Proponuje się, by wnioski o przyznanie dodatku solidarnościowego składane były w formie dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem profilu utworzonego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Forma elektroniczna wniosku pozwoli na:

- 1) podniesienie jakości składanych wniosków – wyniki przetwarzania wniosków składanych w ramach Tarczy Antykryzysowej pokazują, że aż 60% wniosków papierowych jest odrzucanych jako błędne i tylko 16% wniosków elektronicznych jest odrzucanych jako błędne;
- 2) skrócenie czasu oczekiwania na rozpatrzenie wniosku – wnioski poprawne mogą być przetworzone automatycznie i są kierowane do wypłaty;

- 3) obniżenie kosztów obsługi dodatku solidarnościowego – wnioski elektroniczne nie wymagają obsługi ręcznej, ewidencji w systemie i postępowań wyjaśniających prowadzonych z klientami;
- 4) prostota rozwiązania – założenie profilu nie wymaga wyjścia z domu (wykorzystując np. bankowość elektroniczną) lub wiąże się z jedną wizytą w dowolnej placówce Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W oddziałach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyznaczeni pracownicy będą pomagać zarówno w założeniu profilu informatycznego, jak też w złożeniu i wypełnieniu wniosku o dodatek solidarnościowy. Wypłata dodatku następować będzie w terminie nie dłuższym niż 7 dni, od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania, wyłącznie na rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju lub wydany w kraju instrument płatniczy.

Informacja o przyznaniu dodatku solidarnościowego będzie udostępniona na profilu informacyjnym osoby uprawnionej, utworzonym w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Odmowa przyznania dodatku solidarnościowego nastąpi w drodze decyzji, od której przysługiwać będzie prawo odwołania do właściwego sądu w terminie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Z tytułu pobierania dodatku solidarnościowego osoba uprawniona podlegać będzie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu, a podstawą wymiaru składek na te ubezpieczenia będzie wypłacona kwota dodatku solidarnościowego. Płatnikiem składek na te ubezpieczenia będzie Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który będzie zobowiązany do dokonywania zgłoszeń do ubezpieczeń, zgłoszeń wyrejestrowania z ubezpieczeń, a także rozliczania i opłacania składek na te ubezpieczenia, w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i zdrowotne finansował będzie w całości budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W okresie pobierania dodatku solidarnościowego osobie pobierającej ten dodatek i członkom jej rodziny będzie przysługiwać prawo do świadczeń określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Dodatek solidarnościowy nie będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych oraz potrąceniom i egzekucji.

Dodatek solidarnościowy oraz koszty obsługi dodatku (1% kwoty przeznaczonej na wypłatę) będą finansowane ze środków Funduszu Pracy, zasilanego środkami Funduszu, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych lub dotacją z budżetu państwa.

Projekt ustawy rozszerza również katalog okoliczności uznawanych za utratę i uzyskanie dochodu przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Dodatek solidarnościowy będzie dochodem uwzględnianym przy ustalaniu prawa do świadczeń rodzinnych uzależnionych od kryterium dochodowego i świadczeń z funduszu alimentacyjnego. W związku z powyższym, dodano przepis, aby analogicznie do zasiłku dla bezrobotnych, dodatek solidarnościowy był zaliczany do kategorii dochodów, które podlegają, odpowiednio, utracie lub uzyskaniu przy przyznawaniu ww. świadczeń.

W projekcie ustawy proponuje się również zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zmiany te dotyczą:

1) podwyższenia zasiłku dla bezrobotnych:

Podwyższenie zasiłku dla bezrobotnych jest konieczne z uwagi na nową sytuację na rynku pracy, jaka powstała w związku z pojawieniem się pandemii COVID-19. Przez ostatnie lata niski poziom bezrobocia powodował, że większość osób, które traciły pracę, miała dużą szansę – jeśli były zdeterminowane – w dość szybkim czasie znaleźć nowe zatrudnienie, choćby czasowe. Sytuacja kryzysowa spowodowana pandemią skutkuje przede wszystkim gwałtownym zmniejszeniem się ofert pracy.

Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych i ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 stawiała sobie za cel ochronę istniejących miejsc pracy. W ich ramach wprowadzono szereg działań osłonowych, skierowanych do pracodawców utrzymujących miejsca pracy, samozatrudnionych, pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych. Działania podjęte na podstawie ww. przepisów przynoszą pozytywne rezultaty. Liczba osób tracących zatrudnienie jest wyraźnie niższa od możliwej, w przypadku masowego likwidowania miejsc pracy przez

pracodawców i osoby samozatrudnione wyłącznie w wyniku prostego rachunku ekonomicznego, bez uwzględnienia działań osłonowych.

W związku z powyższym, w projekcie ustawy proponuje się podniesienie kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, do 1200 zł w okresie pierwszych 90 dni posiadania prawa do zasiłku. W okresie kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku kwota zasiłku wzrośnie do 942,30 zł. Podkreślić przy tym należy, że proponując podniesienie kwot zasiłku zachowano dotychczas obowiązującą proporcję kwotową pomiędzy kwotą zasiłku w okresie pierwszych 90 dni oraz okresem kolejnych dni posiadania prawa do zasiłku.

Podwyższenie kwoty zasiłku planowane jest od dnia 1 września 2020 r.

Podwyższoną kwotę zasiłku otrzymają wszyscy bezrobotni, zarówno nowo rejestrujący się, jak też bezrobotni, którzy już pobierają zasiłek. Bezrobotni, którzy są w trakcie pobierania zasiłku, otrzymają go w wyższej wysokości od dnia 1 września 2020 r.

Podwyższenie kwoty zasiłku dla bezrobotnych wiązać się będzie z podwyższeniem wszystkich świadczeń, których wysokość uzależniona jest od wysokości zasiłku dla bezrobotnych, np. stypendium przysługującego w okresie odbywania szkolenia, stażu czy przygotowania zawodowego dorosłych, dodatku aktywizacyjnego, świadczenia integracyjnego czy maksymalnej możliwej refundacji w ramach prac interwencyjnych.

2) zaliczenia do 365 dni pracy warunkujących możliwość nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych okresu pracy w obniżonym wymiarze etatu i z obniżoną wysokością wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przypadku osób, którym na podstawie art. 15g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zmniejszono wymiar czasu pracy skutkujący obniżeniem wysokości wynagrodzenia poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, do okresu uprawniającego do zasiłku zaliczany jest tylko okres pracy z osiąganym minimalnym wynagrodzeniem za pracę.

Szacowany koszt wprowadzenia zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań kształtuje się następująco:

1) wprowadzenie dodatku solidarnościowego:

Szacunkowa liczba osób bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, które nabędą prawo do dodatku solidarnościowego w okresie do dnia 31 sierpnia br., biorąc pod uwagę osoby, które straciły pracę po dniu 31 marca br., wynosi ok. 193 tys., przy czym:

- 1) ok. 101 tys. osób, które złożą wniosek do dnia 30 czerwca, będzie pobierać dodatek za maksymalny możliwy okres 3 miesiące (czerwiec, lipiec oraz sierpień);
- 2) ok. 46 tys. osób, które złożą wniosek od dnia 1 lipca do dnia 31 lipca, będzie pobierać dodatek za 2 miesiące (lipiec i sierpień);
- 3) ok. 46 tys. osób, które złożą wniosek w sierpniu, otrzyma dodatek za 1 miesiąc (sierpień).

Szacunkowa liczba osób z prawem do zasiłku dla bezrobotnych, które spełniają kryteria uprawniające do otrzymania dodatku solidarnościowego, wynosi ok. 307 tys. osób, w tym w czerwcu do dodatku solidarnościowego nabędzie prawo ponad 160 tys. bezrobotnych z prawem do zasiłku, w lipcu ponad 77 tys. osób, a w sierpniu ok. 69 tys. osób.

Łączna szacunkowa liczba osób, które nabędą prawo do dodatku solidarnościowego, wynosi ok. pół miliona osób, z czego ok. 193 tys. stanowią osoby bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, natomiast 307 tys. – osoby z prawem do zasiłku dla bezrobotnych.

Szacowany koszt wypłaty dodatków solidarnościowych (w tym wyrównania do wysokości dodatku solidarnościowego wysokości świadczenia otrzymywanego przez osoby z prawem do zasiłku dla bezrobotnych) wynosi ok. 1 492,8 mln zł i w całości zostanie poniesiony w 2020 r.

2) podwyższenie kwoty zasiłku dla bezrobotnych:

Po zakończeniu okresu przysługiwania dodatku solidarnościowego (od dnia 1 września 2020 r.), kwota podstawowego zasiłku dla bezrobotnych zostanie podwyższona do 1200 zł brutto. Zasady przyznawania obniżonej oraz podwyższonej kwoty zasiłku, w zależności od stażu pracy, pozostaną niezmienione i nie wpłyną na szacunki.

W wyniku epidemii COVID-19 wzrośnie liczba osób, które straciły pracę, rejestrujących się w powiatowych urzędach pracy, zwiększając tym samym liczbę osób bezrobotnych pobierających zasiłek.

Zgodnie z szacunkami, przeciętna miesięczna liczba bezrobotnych z prawem do zasiłku w całym 2020 r. wyniesie ok. 275 tys., natomiast w okresie od września do grudnia, tj. od czasu obowiązywania zasiłku w wyższej wysokości – ok. 344 tys. Wpływ epidemii na sytuację na rynku pracy, w tym na liczbę osób bezrobotnych oraz liczbę osób pobierających zasiłek, będzie znaczący także w 2021 r.

Podstawowe założenia przyjęte na potrzeby szacunków skutków finansowych podniesienia wysokości zasiłku dla bezrobotnych przedstawia poniższa tabela.

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Stopa bezrobocia rejestrowanego (w %)	7,3	7,6	6,2	5,4	4,9	4,6	4,5	4,5	4,4	4,4	4,4
Przeciętna liczba osób bezrobotnych (w tys.)	1 215	1 271	1 037	899	818	777	756	746	741	739	737
Przeciętna liczba osób z prawem do zasiłku dla bezrobotnych (w tys.)	275	250	174	151	137	131	127	125	125	124	124
Inflacja przyjęta na potrzeby waloryzacji*	3,7	2,7	2,4	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5

*W latach 2020-2022 na podstawie modelu NECMOD NBP (aktualizacja marzec 2020 r.), od 2023 r. na podstawie prognoz MF

Przy uwzględnieniu powyższych założeń, podniesienie wysokości zasiłku do 1200 zł od września br. oznacza wzrost wydatków na zasiłki w 2020 r. o 490,1 mln zł. Całkowity szacowany wydatek z Funduszu Pracy na zasiłki dla bezrobotnych w 2020 r. to 3 715,2 mln zł, podczas gdy w przypadku pozostawienia zasiłków w obecnej wysokości, szacunkowe wydatki wyniosłyby 3 225,1 mln zł (w obu przypadkach uwzględniono czerwcową waloryzację zasiłku dla bezrobotnych o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w 2019 r.).

Wpływ podniesienia wysokości zasiłku na wydatki z Funduszu Pracy będzie widoczny w kolejnych latach, a jego wartość w danym roku zależna będzie od liczby osób uprawnionych do pobierania zasiłku oraz wysokości inflacji w roku poprzednim (waloryzacja). W 2021 r., pomimo przeciętnie niższej liczby osób pobierających zasiłek niż w 2020 r., wydatki na zasiłki dla bezrobotnych wzrosną, ponieważ będzie to pierwszy rok, w którym wyższy zasiłek będzie obowiązywał przez wszystkie miesiące. W kolejnych latach, wraz z poprawą sytuacji na rynku pracy, koszt podniesienia zasiłku będzie coraz mniejszy.

Łączny szacowany skutek finansowy podniesienia wysokości zasiłku dla bezrobotnych w perspektywie do 2030 r. wynosi 7 299 mln zł.

Szacowane skutki finansowe podniesienia wysokości zasiłku w latach 2020-2030 (mln zł)

2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	<i>Łącznie (0-10)</i>
490,1	1 092,6	772,1	679,1	626,9	604,7	597,9	599,1	604,3	611,8	620,5	7 299,0

Podwyższenie kwoty zasiłku dla bezrobotnych oznaczać będzie automatyczne podniesienie wysokości stawek świadczeń, które są powiązane z wysokością zasiłku, w tym: stypendium przysługującego w okresie odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, dodatku aktywizacyjnego czy też świadczenia integracyjnego. W związku z powyższym, podniesienie wysokości zasiłku dla bezrobotnych oznaczać będzie wzrost wydatków z Funduszu Pracy ponoszonych na te cele.

Szacując skutki finansowe podwyższenia wysokości ww. świadczeń zależnych od wysokości zasiłku dla bezrobotnych założono, że wydatki na aktywne programy przeciwdziałania bezrobociu w 2020 r. i w kolejnych latach będą zmieniać się proporcjonalnie do oszacowanych zmian liczby bezrobotnych ogółem oraz, że relacja wydatków na ww. stypendia i świadczenia do wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w kolejnych latach będzie stała, równa tej z 2019 r. (ok. 37,4%).

Przy powyższych założeniach, szacowany koszt dostosowania stawek stypendiów, zasiłków i świadczeń do podwyższonej wysokości zasiłku dla bezrobotnych wynosi ok. 168,5 mln zł w 2020 r. Całkowity szacowany wydatek z Funduszu Pracy na ww. instrumenty w 2020 r. to ok. 1 552,7 mln zł, podczas gdy w przypadku pozostawienia zasiłków w obecnej wysokości (przy uwzględnieniu czerwcowej waloryzacji), szacunkowe wydatki wyniosłyby ok. 1 384,2 mln zł.

Dostosowanie stawek świadczeń do wyższej kwoty podstawowego zasiłku dla bezrobotnych będzie wpływać na wydatki Funduszu Pracy także w kolejnych latach. Łączny szacowany koszt w perspektywie do 2030 r. to ok. 4 205,5 mln zł, (przy uwzględnieniu corocznej czerwcowej waloryzacji wysokości zasiłku).

Szacowane skutki finansowe podniesienia wysokości stypendiów i świadczeń, których wysokość jest zależna od wysokości zasiłku dla bezrobotnych w 2020-2030 (mln zł)

2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	<i>Łącznie (0-10)</i>
168,5	543,0	455,0	404,0	376,6	366,7	366,0	370,1	376,8	384,9	393,8	4 205,5

Łączny szacowany skutek finansowy podniesienia wysokości podstawowego zasiłku do 1200 zł od września 2020 r. oraz dostosowania stawek zależnych od jego wysokości stypendiów i świadczeń w 2020 r. wynosi ok. 658,6 mln zł, natomiast w perspektywie do 2030 r. łączny koszt wynosi ok. 11 504,6 mln zł.

Szacowane skutki finansowe podniesienia wysokości zasiłku dla bezrobotnych do 1200 zł oraz dostosowania stawek zależnych od jego wysokości stypendiów i świadczeń, w latach 2020-2030 (mln zł)

2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie (0-10)
658,6	1 635,6	1 227,1	1 083,1	1 003,4	971,5	964,0	969,2	981,1	996,7	1 014,3	11 504,6

Łączny szacowany skutek finansowy wszystkich projektowanych rozwiązań, tj. czasowego wprowadzenia dodatku solidarnościowego w wysokości 1400 zł netto oraz trwałego podniesienia zasiłku dla bezrobotnych od września do 1200 zł brutto wraz z dostosowaniem stawek zależnych od jego wysokości stypendiów i świadczeń, wynosi ok. 2 151,4 mln zł w 2020 r. oraz ok. 12 997,4 mln zł w perspektywie do 2030 r.

Łączny szacunkowy koszt projektowanych rozwiązań w latach 2020-2030 (mln zł)

2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie (0-10)
2 151,4	1 635,6	1 227,1	1 083,1	1 003,4	971,5	964,0	969,2	981,1	996,7	1 014,3	12 997,4

Proponuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących podwyższenia zasiłku dla bezrobotnych, które wejdą w życie od dnia 1 września 2020 r. Przewidywany termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i jest uzasadniony ważnym interesem społecznym.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, spowoduje natomiast pozytywne skutki społeczne.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.